

Hiçlik Makamı

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Şubat 2022

Derim ki nağıhandır, yaşadığımız hayat,
Keder doluyken yürek, kimler sürdü saltanat.

Aynalarda yansıyor, ruhumun insicamı,
Gölgeler kovalıyor, hayattan intikamı.

Cümlelerin içinden, çıkarın acıları,
Çıkarın urun urun, en bitmez sancıları.

İçimde ki kederi, sağın kara bulutlar,
Yüreğime rahmetle, yağın kara bulutlar.

Doğruları yazmaya, parmaklar çürümekte,
Ömür baki kalır mı, son ana yürümekte.

Cennet kıl şu Dünya'yı, sevgiyle döndürelim,
Nerede acı varsa, birlikte söndürelim.

Biz doğruda olalım, uğramasın yalanlar,
Bizleri güzel ansın, ardımızda kalanlar.

Ben hiçlik makamının, gönüllü neferiyim,
Varlıkta baki adım, yoklukta seferiyim.

Âdeminin derdidir, hiçliğe maya çalmak,
Tüm insanlık el ele, beraber huzur bulmak.

Adem Efiloğlu